

κατὰ τὸ ἡμισυ τόσον εὐδᾶντες, δύσον ἐν καλὸν κοράσιον,
διπερ ἀγαπᾶ, διπακούει καὶ κάμνει τὴν μητέρα του εὐ-
τυχῆ. Τί εἶναι δὲ κακὸν κοράσιον; ή ἀκανθα τῆς
μητρός της. Ηοῖον εἶναι ὑραιότερον, τὸ ύδον η ἡ
ἀκανθα; Βεβαίως τὸ ύδον, θά εἴπῃς.—Βεβαιάτα·
καὶ ἔχεις δίκαιον· ἐνθυμοῦ καὶ σὺ, λοιπὸν, διτι πρέπει
νὰ ἥξει τὸ ύδον καὶ οὐχὶ η ἀκανθα τῆς μητρός σου.

ΚΑΛΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ.

Θέλεις καὶ σὺ μικρέ μου ἀναγνῶστα νὰ μάθης τί εἶναι καλὸν παιδίον; Ἀκουσον· εἶναι ὁ μαργαρίτης καὶ ἡ χαρὰ τοῦ πατρός του. Να!, τὸ μικρὸν παιδίον, τὸ ὄντοιον ἀγαπᾶ, ὅπακούει καὶ κάρμνει τὸν πατέρα του εὐτυχῆ, εἶναι ὁ μαργαρίτης καὶ ἡ χαρὰ τοῦ πατρός του. Ἐνῷ τὸ κακὸν παιδίον εἶναι αἰσχος καὶ λύπη του.

Λοιπὸν ἀγαπητά μου παιδία ἐὰν ησθε κοράσια πρέ-
πει νὰ ησθε τὰ ρόδα τῶν μητέρων σας, ἐὰν δὲ παι-
δία οἱ μαργαρῖται τῶν πατέρων σας. Πᾶσαν ὥραν,
πᾶσαν ἡμέραν, πάντοτε. Ἐὰν δὲν δύνασθε, ζητήσατε
βοήθειαν ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς κάρη
ἴκανα καὶ τοιουτορόπως καὶ σεῖς θέλετε εἰσθαι εὐ-
τυχῆ καὶ τοὺς γονεῖς σας θὰ κάμητε τοιούτους,

ΚΑΛΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ.

Προσπαθεῖτε πᾶσαν ἡμέραν νὰ κάψουντες τοῦλάχι-
στον μίαν καλὴν πρᾶξιν· εἰς ἐν ἔτος αὗται θὰ ἀνα-
βαίνουν εἰς 365! Παλαιός τις φιλόσοφος ὁσάκις δὲν
εἶχεν εὐκαιρίαν νὰ κάψῃ καλὸν μίαν ἡμέραν ἔ-
λεγεν, διτὶ ἔχασεν αὐτὴν τὴν ἡμέραν. Εἰς τὸν ἄλλον
κόσμον τίποτε δὲν δυνάμεθα νὰ πάρωμεν ἀπό τὰ
πράγματα τοῦ κόσμου τούτου. Μόναι αἱ καλαὶ πρά-
ξεις μᾶς παρακολουθοῦν ἐκεῖ.

ΠΩΣ ΝΑ ΥΠΑΚΟΥΗ ΤΙΣ.

Κάμνε δι, τι σοῦ λέγουν ἀμέσως. Ποτὲ μὴ περί-
μενε να σοὶ τὸ εἴπωσι δις—Κάμνε το ἀκριβῶς καὶ
οὐχὶ κατὰ τὸ ἥμισυ η κατὰ τὸ τρίτον. Κάμνε το μὲ
νιλαρότητα, χωρὶς νὰ σκυθρωπᾶςῃς καὶ χωρὶς ν' ἀν-
τιλέγης. Μόνη η μετὰ χαρᾶς ὑπακοή ἀρέσκει εἰς τὸν
Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

«Πόσον ἀγαπῶ τὸν Νόμον Σε! — ἔλεγεν ὁ Δαβὶδ, —
τὸν μελετῶ ὅλην τὴν ἡμέραν.»

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ποια είναι τὰ δύναματα, τὰ δύοπες ἀποδῆσσονται εἰς τὸν Χριστὸν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ καὶ τῶν ὅποιων τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἀποτελοῦν τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβετον;
 - 2) Μὲ τί πάσουμοιάζεται η Χριστιανική θρησκεία;

3) Ἡ εἰδωλολατρεία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ μὲ τί παρομοιάζεται ἐν τῇ Γραφῇ;

ΒΡΑΒΕΙΑ διά τούς λύσοντας τὰς Ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις.

1ον Ταρείον τῆς Ν. Διαθήκης· ὅταν ἐνθυμῆται τις μίλων λέξιν τοῦτο τοῦ διδεῖ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸν στέχον.

2ον Ἱερὰ Γράμματα χρυσοδεμένα μὲν παραπομπάς

3ον „ „ „ ἀπλοδεμένα μὲν „ „ „

4ον Ἱερὰ Βιβλία ἄνευ παραπομπῶν

5ον Νέα Διαθήκη, παράγραφος Βάμβα χρυσοδεμένη μὲν χέρι καὶ παραπομπάς

6ον Ν. Δ. χρυσοδεμένη μὲν παραπομπάς

7ον Ν. Δ. ἀπλοδεμένη μὲν παραπομπάς

8ον Ν. Δ. χρυσοδεμένη μὲν χέρι τῆς τσέπης.

9ον Ν. Δ. χρυσοδεμένη τῆς τσέπης.

0ον Παλαιά Διαθήκη.

Σχήματα διὰ τῆς σκιᾶς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

⁹Οσοι μᾶς πέμπουν ἄρθρα διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Πατῶν καὶ δὲν τὰ βλέπουν δημοσιεύμενα πρέπει νὰ ἔγγονισιν, οὗτοι δὲν ἐνεχρήστησαν. Οἱ τοιοῦτοι ἀνθελωσαν νὰ τὰ λάθισιν πίπτω πρέπει νὰ πέμπωσι καὶ τὰ ταχυδρομικά.

— “Ο ‘Αστήρ τῆς ‘Ανατολῆς,” Εφημερίς οἰκογενειακή ἀπαξίας ἐδόμαδός εἶχεν δομένην—συνδρομή ἑτησία δραχ. 6 προτηρωτάτεα. Είναι ή μονή έφημερός δι’ οἰκογενείας εἰς τὴν ἐλληνικήν γῆδων καὶ πειραύχει ψήλην ποικίλην, εὐχάριστον καὶ διδακτική δί’ ὅλη τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

— Πολλοί παραπονοῦνται διτὶ δὲν λαμβάνουν τὸ φύλλον
σων τακτικῶς. Αυτούρμεθα διὰ τοῦτο ἀλλ᾽ ἡμεῖς τὰ πέμπο-
μεν τακτικῶς καὶ χάνονται εἰς τὰ ταχυδρομεῖα.—Ἐν διώ σι
ταχυδρομοικούς οὐ πάλληλοι γίνεσθαι καταρράκτα, οὔτε συντά-
κται καὶ οἱ συνδρομηταὶ θάυπορεῖσιν ἡμεῖς χάνομεν τοις-
ποταπικας κατ᾽ έτοις ὑπὲ τὰ 500 φύλλα!

— Λαπούθεια, δτί δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύωμεν τε-
μάχια τυγκ μουσικής, ὡς ὑπεργέλημεν διστὶ μόνον εἰς ἔχει
ποιεῦσται στοιχεῖα καὶ οὕτω δὲ ζητεῖ τόσους ἀκριβᾶ, ώστε οἱ
τόροι τῆς μικράς ἐφεμερίδος δὲν ἔπαρκον δὲν αὐδοῦ — Θά προ-
τασθήσωμεν νὰ διοιθώσωμεν τὸ πρᾶγμα ἀλλως πως.

—Μέ λύπη της ἡ Ἐφ. τῶν Παΐδων ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τῶν τῷ μετρών φίλων καὶ ἀνταποκριτῶν τῆς, τὸν ἐκ Ναυαρίου Κωνσταντίγονος Φωμάκην· τοιαῦτα τρυφερά φυτά μεταρρυτεύονται ἐν τῷ Ηραρέσιον τοῦ Θεοῦ, οἷα ὑπὸ τὴν ἀμέσων ποπτείαν τῶν αὐτέλγωνται εἰς αἰώνιον εὐδαίμονόν. Εἴδε δὲ Κύριος να παρηγορήσῃ τοὺς τεθλιψμένους γονεῖς του. Ο χ. Βραυακόπουλος θελει τοῦ λοιποῦ ἔνεργεις ὡς ἀνταποκριτής μας.

Ο Συντάκτρος Μ. Α. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.